

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật ngày 23/01/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 773

“PHÁP MÔN NÀY ĐÍCH THỰC KHÔNG KHÓ LÀM!”

Người thượng trí tu pháp môn niệm Phật rất dễ thành công. Người hạ ngu như những ông cụ, những lão nông, những bác thợ rèn chất phác tu pháp môn niệm Phật cũng rất dễ dàng thành công. Nhà Phật đã ghi chép nhiều những tấm gương như vậy. Ông thợ vá nôi hàng ngày cứ vừa gõ sắt, vừa rèn sắt, vừa niệm “*A Di Đà Phật*”, sau đó buông búa xuống ra đi một cách tự tại.

Pháp môn niệm Phật được gọi là “*nan tín chi pháp*”, khó tin nhưng dễ hành. Không chỉ phàm phu chúng ta mà ngay đến Bồ Tát cũng khó tin. “*Kinh Vô Lượng Thọ*” nói, khi Phật nói điều này thì có 40.000 Bồ Tát đã bỏ đi. Con số này tôi không nhớ chính xác. Chúng ta cũng không cần quan tâm đến con số này. Cho dù là 4 người hay 40.000 người không tin Phật thì đó là chuyện của họ. Có người nhớ những con số rất rành mạch. Điều quan trọng là số tiền mà chúng ta nợ người khác thì chúng ta đừng bao giờ quên.

Pháp môn niệm Phật là pháp môn “*nan tín dị hành*”, dễ hành đối với người thật tin, nhưng không dễ hành đối với người không tin. Những cụ ông cụ bà chất phác ở quê dễ dàng thành tựu vì họ nghe là tin, chỉ lão thật niệm Phật, không chạy Đông chạy Tây. Nhiều người rất đáng thương vì họ cứ chạy Đông chạy Tây để tìm cầu, cuối cùng không biết phải đi đâu về đâu.

Tôi may mắn vì khi biết đến Phật pháp là biết đến pháp môn niệm Phật. Ngày xưa bà nội và ông bà ngoại của tôi đều niệm Phật. Tôi cũng niệm Phật theo ông bà. Tôi đến với Phật pháp, những vị Thầy của tôi chuyên niệm Phật. Khi dịch pháp của Hòa Thượng, Ngài là người chuyên niệm Phật. Niềm tin của tôi cứ thế tăng dần. Tôi chỉ học duy nhất một cách, đó là “*nhớ Phật niệm Phật*”, nhưng nhớ thì ít mà quên thì nhiều. Bù vào đó, tôi dùng hết tâm tư của mình để nhớ việc của chúng sanh chứ không nhớ việc của mình. Thật ra, từ lâu lắm rồi, tôi không nhớ đến những việc cho bản thân ngoài việc tôi phải nhớ việc uống thuốc đều đặn hàng ngày để đảm bảo sức khỏe làm việc.

Pháp môn niệm Phật là một pháp khó tin, không chỉ phàm phu mà ngay cả với những bậc tu hành nhiều năm, thậm chí Bồ Tát cũng không tin. Mọi người thắc mắc: “*Bồ Tát thành tựu Lục Độ Vạn Hạnh rồi, Bồ Tát trí tuệ cao thâm mà sao các Ngài không tin pháp môn niệm Phật?*”. Tôi không thắc mắc vì sao Bồ Tát khó tin vào pháp môn này. Không tin là chuyện của các Ngài, mình tin là được. Hòa Thượng là Thầy của tôi. Hòa Thượng nói rằng “*Bồ Tát còn không tin pháp môn niệm Phật*” thì tôi tin lời Thầy, tôi không đi tìm hiểu lý do vì sao các Ngài không tin. Đó là tôi đơn thuần. Tôi chỉ xem chính bản thân mình đã tin hay chưa.

Chúng ta đã được thân người, được gặp Phật pháp, được gặp pháp môn Tịnh Độ. Tuy chúng ta bất hạnh sinh vào thời kỳ Mạt Pháp nhưng chúng ta may mắn gặp được pháp môn Tịnh Độ. Người xưa nói là **“trong bất hạnh có đại hạnh”**. Nếu chúng ta buông trôi, xem thường thì vô cùng đáng thương, quá đáng tiếc! **“Bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ”**, trăm ngàn muôn kiếp mới được gặp Phật pháp. Nếu đời này không tin thì biết đến bao giờ mới được gặp? Tam đồ khổ rất dễ vào, nhưng khó ra, muốn ra cực kỳ khó. Bảy đời chư Phật đi qua mà con kiến vẫn làm thân kiến. Con kiến chết đi rồi lại sinh ra làm thân kiến, cứ như vậy hàng tỉ lần vì nó chấp thân kiến là thân của nó. Chúng ta cũng chấp chặt, cho rằng cái thân này là của ta.

Hòa Thượng nói: **“Pháp môn niệm Phật là pháp khó tin. Không chỉ Thích Ca Mâu Ni Phật nói rằng đây là pháp khó tin mà mười phương chư Phật khác miệng đồng âm đều nói đây là pháp khó tin. Nhưng điều quan trọng là bạn tin, bạn chân thật chịu làm thì đích thực có thể làm được”**.

Nhiều cụ tu hành ở Đông Thiên Mục Sơn tay cầm tràng hạt đứng mà vãng sanh. Hòa Thượng Hải Hiền là một lão nông chất phác, hiền lành, thật thà, không biết chữ, suốt ngày chỉ niệm Phật và lao động. Vậy mà Ngài tự tại vãng sanh, lưu lại toàn thân xá lợi. Rõ ràng là chân thật chịu làm thì đích thực làm được, không khó. Tôi thấy tương lai pháp môn Tịnh Độ dần dần sẽ bị mai một, khó mà tồn tại. Cho nên khi học 1200 chuyên đề này, tôi bảo các cô phải dịch, phải đọc lại, đưa hình ảnh của Hòa Thượng Hải Hiền hiển thị trên các trang web **tinhhongphapngu.net** và **tinhtong.vn** để nhắc thức người sau: **“Đây là Hòa Thượng Hải Hiền. Ngài là tâm gương của một lão nông niệm Phật vãng sanh, lưu lại toàn thân xá lợi.”**

Chúng ta học 1200 chuyên đề để tái khẳng định đây là pháp môn chân thật. Tôi triển khai học tập cuốn sách **“Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục”** để một lần nữa tái khẳng định, mong rằng pháp môn niệm Phật sẽ tồn tại dài lâu ở thế gian để chúng sanh có chỗ nương về.

Hòa Thượng nói: **“Ngày nay chúng ta y theo lời giáo huấn của Phật mà tu học, đoạn tất cả ác nghiệp, tu tất cả thiện nghiệp. Chúng ta có được kết quả, đương nhiên lìa khỏi ác báo mà được thiện báo. Ngày nay chúng ta được thân người, sinh vào thời kỳ Mạt Pháp của Thích Ca Mâu Ni Phật là đại hạnh trong bất hạnh. Hơn nữa, chúng ta ở trong 1000 năm đầu của thời kỳ Mạt Pháp, vẫn có thể ném được một chút Chánh pháp. Nếu không thể cố gắng nắm lấy cơ hội này, một khi mất thân người, đời sau có lại được thân người, muốn nghe được Phật pháp nhưng cơ hội này vô cùng khó”**.

Trên kệ khai Kinh, Phật nói: **“Vô thượng thậm thâm vi diệu pháp. Bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ”**. Phật pháp nhiệm mầu vô thượng, trăm ngàn muôn kiếp mới được gặp. Chúng ta phải thấu hiểu câu kệ này. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không thể sanh vào thời kỳ Chánh Pháp của Như Lai, không thể thấy được Phật nhưng chúng ta đừng buồn bã ử dột. Chúng ta nhìn lại thì thấy có rất nhiều người không được như chúng ta bởi vì đến bây giờ họ vẫn không tiếp nhận Phật pháp, vẫn đang tùy tiện tạo nghiệp nhân hồi”**.

Từ sau khi Phật diệt độ, một ngàn năm đầu tiên là thời kỳ Chánh Pháp, một ngàn năm thứ hai là thời kỳ Tượng Pháp. Thời kỳ Mạt Pháp cách thời Đức Phật tại thế 2000 năm và kéo dài đến 10.000 năm. Theo Phật lịch hiện tại là khoảng năm 2600. Chúng ta đang ở thời kỳ Mạt Pháp.

Trong Kinh Vu Lan có câu:

“Miễn sao có lợi thì làm

Chẳng màng tội lỗi bị giam, bị cầm”.

Hòa Thượng nói: **Chúng ta đã sinh vào thời kì Mạt Pháp, không thể gặp được Phật nhưng hình tượng của Phật vẫn còn. Chúng ta không được trực tiếp nghe lời giáo huấn của Phật nhưng Kinh điển của Phật vẫn còn lưu lại ở thế gian. Chúng ta đọc Kinh điển thì cũng giống như Phật đang nói pháp cho chúng ta nghe vậy. Đây là đại hạnh ở trong sự bất hạnh. Việc này chúng ta chính mình nhất định phải trân trọng!** Chúng ta phải trân trọng cơ hội được gặp Phật pháp.

Phật nói: **“Thế gian vô thường, cõi nước không an”.** Hoa phù dung sáng nở tối tàn. Tối hôm qua có người học trò xin phép tôi nghỉ buổi học tiếng Hán sáng nay. Họ nói họ rất đau khổ khi phải nghỉ một buổi học. Họ không thể ngồi học trong khi mọi người đang làm việc. Họ nghỉ thì cứ nghỉ, tôi học thì vẫn học, **“không có mợ thì chợ vẫn đông”.** Trước đây tôi học một mình hơn 300 đề tài không mở Zoom. Nếu một ngày nào đó không mở Zoom được thì tôi vẫn ngồi như thế này để học. Đó là tôi làm ra biểu pháp kiên định, người khác nhìn vào thì sẽ cảm nhận được.

Hòa Thượng nói: **“Bạn khởi vọng tưởng, cho rằng đời này không thành tựu vẫn còn đời sau. Không biết đến đời nào kiếp nào? Thời gian đó là vô cùng vô tận. Trong thời kiếp dài đến như vậy, bạn sẽ phải chịu biết bao nhiêu khổ đau. Vậy thì biết đến lúc nào bạn mới gặp lại được Phật pháp?”.** Hòa Thượng không dùng từ **“thời gian”** mà dùng từ **“thời kiếp”**. Ngài hết lòng hết dạ dặn bảo chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Trên kệ khai Kinh đã nói: Chúng ta nghe được Phật pháp, trăm ngàn muôn kiếp mới được gặp. Bạn được gặp Phật pháp, đây là phước báu vô cùng to lớn, đây là nhân duyên thù thắng của bạn, đây là cơ hội thành Phật của bạn. Thành Phật là vãng sanh, vãng sanh là thành Phật. Bạn ngay đời này nắm chặt cơ hội thành Phật thì ngay đời này bạn thành Phật rồi. Nếu bạn không khéo vận dụng, để cho cơ hội này luống qua thì thật là đáng tiếc! Chân thật là đáng tiếc lắm đấy!”.**

Chúng ta vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc, nơi đó thuần tịnh thuần thiện, ngay đến những từ **“ba đường ác”**, **“khổ”** cũng không có. Tất cả chúng sinh nơi đó đều là bậc thuần thiện, đều là Bồ Tát Bất Thoái Chuyển nên việc thành Phật rất dễ dàng. Cho nên vãng sanh là thành Phật.

Hòa Thượng đã tận tâm tận lực, đã cạn lời khuyên bảo nhắc nhở chúng ta. Nếu chúng ta quên, lơ là thì lại được nhắc nhở để nhớ. Hàng ngày chúng ta học tập, được nhắc nhở thường xuyên giống như cổ dê siết ống nước, mỗi ngày lại được siết chặt thêm một chút. Nếu chúng ta nghỉ học một ngày thì **“cổ dê siết ống nước”** đó lại bị

nói lỏng ra một chút, nếu tiếp tục nói lỏng nữa thì có thể bị tuột ra luôn. Thật ra người bị nói lỏng và tuột mất cơ hội như vậy rất nhiều. Đó là việc của mọi người. Đời này kiếp này, dù phải bò lét lên ghé để học thì tôi cũng bò lét lên đây để học, không để nơi lỏng.

Cả cuộc đời này, chúng ta chỉ làm học trò chứ không làm Thầy. Phàm phu nghiệp chương đầy dục vọng mà đi làm Thầy thì rất nguy hiểm. Bản thân chúng ta đã không tốt lại còn đem sự không tốt của mình đến cho mọi người, đã đọa lạc lại còn kéo người khác đọa lạc theo. Trong hơn chục năm qua, tôi đã chứng kiến những người tự cho rằng họ đủ sức làm Thầy bây giờ đã thất bại, không còn làm Thầy nữa. Cuối cùng họ chỉ rơi vào danh lợi. Hòa Thượng nói: **“Đáng buồn nhất là ngay đến đạo tâm cũng không còn chứ đừng nói đến tu hành!”**. Người mất đi đạo tâm, rời xa chánh pháp khiến cho biết bao nhiêu người mất đi cơ hội. Cơ hội gặp được Phật pháp, cơ hội để xây dựng lại niềm tin không hề dễ dàng! Cho nên chúng ta phải cẩn thận!

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc nhở chúng ta: **“Pháp môn niệm Phật đích thực không khó làm! Chỉ cần bạn chịu tin, chịu làm thì chắc chắn có thành tựu”**. Thật ra không dễ tin! Chúng ta rất dễ dàng bị dụ kéo đi. Tôi thấy có người từng niệm Phật tha thiết, thu âm cả tiếng niệm Phật của mình rồi bật ở trên xe và trong nhà. Nhưng khi họ nghe người ta nói không có Phật A Di Đà thì họ bỏ cả pháp niệm Phật, bỏ hết luôn. Thậm chí khi gặp Phật,= mà họ cũng không lay, ngay cả lay một cách khách sáo cũng không lay. Có người từng đến Đông Thiên Mục Sơn, được tận mắt chứng kiến người ta tu tinh tấn như thế nào, vậy mà họ còn gạch chéo ảnh của Phật A Di Đà và ảnh của Hòa Thượng Tịnh Không rồi đăng lên Facebook. Vậy thì trước đây họ niệm Phật là giả, chứ người thật niệm thì không như vậy.

Hòa Thượng Hải Hiền nói: **“Người ta không cho niệm Phật, người ta không cho ăn chay, bắt đi lao động thì tôi niệm ở trong tâm”**. Ngài đã kiên trì niệm Phật trong suốt 92 năm. Ngài đã làm ra biểu pháp cho chúng ta.

Nhiều người cứ chạy Đông chạy Tây, nghe người này nói pháp này vi diệu, nghe người kia nói pháp kia vi diệu, cuối cùng niềm tin của họ tan biến. Những việc như vậy đã xảy ra rất nhiều rồi, cho nên mọi người phải hết sức cẩn thận! Hòa Thượng đã từng nhắc: **“Chúng ta có đến 99,9% có nguy cơ rơi vào tà kiến”**. Chỉ cần chúng ta nghe người ta nói pháp này nhiệm màu, pháp kia thù thắng là chúng ta đã có thể bị ảnh hưởng rồi.

Có người đến nói với tôi: **“Chính mắt con trông thấy họ ngồi trì chú mà xá lợi rơi xuống lộ độp”**. Tôi không bao giờ hỏi thêm. Nếu họ không làm theo lời Phật dạy, vẫn để tập khí sai khiến, vẫn tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, hưởng thụ năm dục sáu trần, tham sân si mạn thì Phật ở trước mặt họ cũng không có ích gì. Xây dựng niềm tin kiên cố thì khó, nhưng phá nát niềm tin của mình thì rất dễ.

Chúng ta đã học gần 800 đề tài rồi nhưng chúng ta không bao giờ nghe thấy Hòa Thượng nhắc đến tiền hay nhắc đến xây dựng đạo tràng. Ngài chỉ nhắc nhở chúng ta tu hành, xa lìa tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn. Những chữ này đã được nhắc đi nhắc lại mà chúng ta tham vẫn tham, tự lợi vẫn tự lợi. Chúng ta vẫn tư lợi cái ta, cái của ta vẫn tồn tại hiện hữu.

Hôm trước, một cô học trò gọi điện cho tôi: “Thưa Thầy, bây giờ làm thế nào để con có lại được niềm tin?” Tôi nói: “Thầy bảo con về quê chăm sóc Mẹ, cùng Mẹ niệm Phật mà con lại đi nhiều chuyện. Vậy thì bây giờ hết cách rồi!”. Đây là người học trò thân thiết từ thời kì đầu. Nhờ họ mà tôi viết ra câu: “**Tận trách nhiệm, sống chân thành, tâm thanh tịnh**”. Mọi người phải nhớ: **Niềm tin của chúng ta rất mong manh, mong manh đến đáng thương! Nếu không cẩn trọng để mất niềm tin thì lúc muốn xây dựng lại niềm tin cũng không còn cơ hội.**

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!